

РЕШЕНИЕ

№ 19

гр. Дупница, 30.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДУПНИЦА, V-ТИ СЪСТАВ НО, в публично заседание на пети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **Страхил Н. Гошев**

при участието на секретаря **Юлия Д. Й.а Вукова**
като разгледа докладваното от **Страхил Н. Гошев** Административно наказателно дело № 20221510201293 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление № 7949/17.11.2022 г. издадено от Началник отдел „Контрол по РПМ“, към Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при Агенция "Пътна инфраструктура" - гр. София, оправомощен съгласно Заповед № РД-11- 246/31.03.2022 г., на Председателя на УС на АПИ, с което на жалбоподателя **Р. Д. С.**, с адрес: гр. ***, с ЕГН: *****, на основание чл. 53, ал.1 от ЗАНН и по чл. 53, ал. 1, т. 2, от Закона за пътищата (ЗП), е наложено административно наказание „глоба“ в размер на **3 000,00 лв. / три хиляди лева/**, за нарушение по чл. 26, ал. 2, т. 1, б. "А", пр. 2-ро от ЗП във вр. с чл. 8, ал. 1 и ал. 2, вр. с чл. 37, ал.1, т.1, пр. 1-во от Наредба № 11/03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки пътни превозни средства.

Жалбоподателят в жалбата си и в открито съдебно заседание, чрез редовно упълномощения от него процесуален представител – адв. Д., излагат доводите си за неправилност и незаконосъобразност на атакуваното наказателно постановление, като се моли същото да бъде отменено, по изложените съображения. Претендира разноски.

Въззиваемата страна, чрез своя упълномощен процесуален представител с юридическа правоспособност – юрк. И. Л. оспорва жалбата и моли съда да потвърди обжалваното наказателно постановление като правилно и законосъобразно. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, гласни и

писмени, поотделно и в съвкупност, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

На 20.10.2022 год. в 11:00 часа на път АМ „Струма“, км. 53+900 м., на 1 км. След разклона за гр. Дупница, в посока гр. София – гр. Благоевград, жалбоподателят С. управлявал и осъществявал движение на ППС с общо четири оси, МПС марка „***“, с две управляеми оси, с рег. № ***. Същият бил спрян за проверка от служители на въззвиваемата страна – Свидетелите А. и Б., като в процеса на проверката било направено измерване на място, при което се констатирало, че са надвишени нормите на Наредба № 11 от 03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС, както следва:

1. Измерено е разстоянието между осите на задвижващата двойна ос на ППС – 1,34 м., като сумата от натоварването на оста е изчислена на 27,175 т., при максимално допустимо натоварване на задвижващата двойна ос до 19 тона, съгласно чл. 7, ал.1, т. 5, б. „В“ от Наредба № 11 за движение на тежки и/или извънгабаритни ППС от 03.07.2001 г. на МРРБ, като превишаването е с 8,175 тона.

Съгласно чл. 3, т. 2 на Наредбата, при надвишаването на нормите по чл. 7, ППС е тежко. Измерването е извършено чрез използване на технически средства - електронна везна DFW-KR с № 118844 и ролетка 1302/18/5м./ Установено, е че тежкотоварният автомобил е превозвал делим товар – асфалтова смес.

Предвид резултатите от измерването, по категоричен начин е установено, че при управлението на горното МПС, което действие представлява движение на тежко пътно превозно средство без разрешение от администрацията, управляваща пътя, е осъществен състава на административно нарушение по чл. 26, ал. 2, т. 1, б. "а" от Закона за пътищата, за което от св. А. бил съставен АУАН в присъствието на жалбоподателят и св. Б.. Жалбоподателят лично вписал имената си, данните на МПС и се подписал на кантарния билет */разпечатка от измерването/* № 2119/20.10.22г., издадена от техн. средство електронна везна DFW-KR с № 118844 – л. 5 от делото, като не представил при проверката валидно разрешително от АПИ или квитанция за платени пътни такси за движение на процесното извънгабаритно МПС.

На жалбоподателят бил съставен АУАН за нарушение по чл. 26, ал.1, т. 1, б. "а" ЗП. Актът бил надлежно предявен и връчен на нарушителя, който го подписал без възражения. В срока по чл. 44 от ЗАНН писмени възражения не са постъпили. При съставяне на АУАН били представени непосредствено от водача СРМПС част II за товарен автомобил „*** ***“, с рег. № ***, собственост на „Уникредит лизинг“ ЕАД с лизингополучател – „Булплан Инвест“ ООД с ЕИК 200010904; пътен лист Серия А с № 239721/20.10.2022 г. за МПС „***“ с рег. № ***; Експедиционна бележка за МПС с посочен в нея рег. № ***, Лична карта на жалбоподателя, както и трудово договор на

жалбоподателя № 148/30.03.2015 г. сключен с „Булплан Инвест“ ООД с ЕИК 200010904.

Въз основа на така съставения АУАН е издадено и оспорваното НП № 7949/17.11.2022 г. издадено от Началник отдел „Контрол по РПМ“, към Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при Агенция "Пътна инфраструктура" - гр. София, оправомощен съгласно Заповед № РД-11-246/31.03.2022 г., на Председателя на УС на АПИ, с което на жалбоподателя **Р. Д. С.**, с адрес: гр. ***, с ЕГН: *****, на основание чл. 53, ал.1 от ЗАНН и по чл. 53, ал. 1, т. 2, от Закона за пътищата (ЗП), е наложено административно наказание „глоба“ в размер на **3 000,00 лв. / три хиляди лева/**, за нарушение по чл. 26, ал. 2, т. 1, б. "А", пр. 2-ро от ЗП във вр. с чл. 8, ал. 1 и ал. 2, вр. с чл. 37, ал.1, т.1, пр. 1-во от Наредба № 11/03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки пътни превозни средства.

Изложената фактическа обстановка се установява безспорно от следните писмени и веществено доказателства: кантарен билет № 2119/20.10.22г., издадена от техн. средство електронна везна DFW-KR с № 118844 – л. 5 от делото, подписан от жалбоподателя, Разписка за връчване на АУАН, копия от лична карта и свидетелство за регистрация част II на МПС - „*** ***, с рег. № ***, пътен лист, експедиционна бележка № 80/10 от 20.10.2022 г.; заповеди на АПИ, както и от служебно изисканите от съда и представени удостоверение за признаване на одобрен тип средство за измерване на ел. везна; Заявление за последваща проверка на ел. везна DFW-KR № 118844 с вх. № 000029- 21852/21.04.2022 г.; протокол за проведено обучение за работа с везната от служители на мобилните групи на АПИ; снимка на знаците за одобрен тип върху корпуса на везната, ЕС декларация за съответствие с Директива 2014/32/ЕС и сертификат за съответствие на ролетката; документи предоставени от БИМ РО Пловдив ГД „Мерки и измервателни уреди“ при БИМ, вкл. протокол от проверка на ел. везната.

Горната фактическа обстановка се потвърждава еднозначно и от показанията на разпитаните свидетели А. и Б., които поддържат изцяло и в пълен обем констатациите, изложени в акта за установяване на административно нарушение и дават детайлни показания относно установеното тегло на процесното МПС при проверката му с техническите средства. Казаното от тях не влиза в противоречие, а се потвърждава изцяло от информацията съдържаща се в посочените писмени доказателства. Установена е в показанията им и допусната от актосъставителя грешка при изписване на последната буква от регистрационния номер на процесното ППС, което като марка, модел и регистрационен номер се потвърждава от приложените и предоставените от самия жалбоподател при проверката писмени доказателства, както и от изписания ръкописно от същия рег. № „*****А**“ и положен от него подпис върху самия кантарен билет с № 2119/20.10.22г. – л. 5 от делото. Кантарният билет е разпечатан автоматично чрез техническото средство, непосредствено след измерването на автомобила и е представена на водача за изписване на две имена, рег. номер на МПС и

полагане на подпис.

При така изяснената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

С оглед на така установеното, съдът счита че жалбата е подадена в срок, от легитимирано лице и в предвидената от закона форма, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е само частично основателна, по следните съображения: АУАН, въз основа на който е започнало административно-наказателното производство, е издаден от инспектор АРОК при АПИ, София. Съгласно чл. 56, ал. 2 ЗП нарушенията се установяват с актове, съставени от длъжностните лица на Агенция „Пътна инфраструктура“ и на Агенция „Митници“ - за нарушения по републиканските пътища. В случая актосъставителят е длъжностно лице от АПИ, като със *Заповед № РД-11-247 от 31.03.2022 г., на Председателя на УС на АПИ*, на основание чл. 21г, т. 1 и т. 7 и чл. 56, ал. 2, т. 1 ЗП и чл. 167, ал. 3 ЗДвП и в изпълнение на решение на УС на АПИ, са определени служителите, които осъществяват контрол по Републиканската пътна мрежа при АПИ, сред които е и свидетелят А. А. - инспектор, който е съставил процесния АУАН.

Съгласно чл. 56, ал. 3 ЗП наказателните постановления се издават от: 1. за републиканските пътища - от управителния съвет на агенцията или от упълномощено от управителния съвет длъжностно лице от агенцията или от упълномощено от него длъжностно лице от агенцията. В тази връзка по делото е представена *Заповед РД-11- 246/31.03.2022 г., на Председателя на УС на АПИ*, с която в т. I е възложено на Началник отдел „Контрол по РПМ“ в дирекция „АРОК“ към АПИ да издава наказателни постановления. На тази длъжност е именно АНО издал обжалваното НП.

Съдът, при проверка на съдържанието на АУАН и НП констатира, че в същите се съдържа описание на всички елементи от състава на нарушението - посочена е датата на установяване на нарушението - 20.10.2022 г., мястото на неговото извършване - на път АМ „Струма“, км. 53+900 м., на 1 км. След разклона за гр. Дупница, в посока гр. София – гр. Благоевград, както и са изписани словесно фактите, касаещи обвинението - маршрута на движение на превозното средство и неговото тегло, превишаващо максимално допустимото за тази ос, съгласно разпоредбите на цитираната по-горе Наредба.

За така измерените параметри на ППС при проверката, жалбоподателят не е представил на длъжностното лице на АПИ валидно разрешение (разрешително или квитанция за платени пътни такси) за движение на извънгабаритно/тежко ППС по см. на § 1 т. ДР на Наредба № 11 от 03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС, респ. тежко по чл. 3 на Наредбата. АНО изрично е отбелязал в НП, че водачът е следвало да провери и да се убеди, че параметрите на ППС с товар или без товар не надвишават максимално допустимите норми по Наредбата или евентуално разрешените параметри с разрешение (разрешително или квитанция за

платени пътни такси) за дейност от специално ползване на пътищата, издадени по реда на раздел IV от Наредбата, но не го е сторил и е извършил виновно административно нарушение по чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ от ЗП.

АНО е посочил, че нарушението не е маловажно, тъй като надвишаването на нормите на Наредбата повишава рисковете относно безопасността на движение, повреждане и преждевременно износване на пътната инфраструктура. По тези причини движението на ППС по РПМ с параметри надвишаващи, както е в случая, драстично нормите на Наредбата се осъществява с разрешение (разрешително или квитанция за платени пътни такси) за дейност от специалното ползване на пътищата, с което се разрешава движение на ППС по строго определен маршрут и се заплащат пътни такси. Нещо повече, както правилно отбелязва процесуалния представител на АНО в пледоарията си, доколкото водачът е превозвал асфалтова смес, която несъмнено е делим товар, дори и при наличие на квитанция за платени пътни такси и разрешително за ползване на пътя е недопустимо движението на такова тежко МПС, доколкото товарът е следвало да бъде превозен на няколко пъти /курса/, а не наведнъж и в нарушение на нормите на Наредбата. Специалното ползване на пътя и предвидената за това такса са приложими единствено, като законодателно изключение при превоз на неделими обемни или много тежки товари. Самата наредба позволява натоварване на ос, с максимум до 30 % над нормата, а в случая тежестта на ППС на ос е драстично по-голяма и същото безспорно е тежко. Отбелязано е, че нарушението е за първи път.

В случая с оглед възраженията в пледоарията на процесуалния представител на жалбоподателя следва да се отбележи, че от събраните доказателства нарушението е безспорно установено от обективна и субективна страна. Макар да е допусната частична неточност при изписването на регистрационния номер и модела на провереното МПС това по никакъв начин не затруднява или ограничава правото на защита на жалбоподателя, доколкото както се посочи по-горе при анализа на доказателствата за съда е несъмнено, че същият отлично е знаел кое МПС управлява на процесната дата и в процесния пътен участък. Същото му е предадено за управление от работодателя-лизингополучател „Булплан Инвест“ ООД с ЕИК 200010904 с подписан от него *пътен лист Серия А с № 239721/20.10.2022 г.*, в който еднозначно е посочено, че се издава за МПС „****“ с рег. № ***А, а не такъв с рег. № ***М. Нещо повече след това жалбоподателят е подписал в графата „*приел:*“ и издадената Експедиционна бележка след натоварване на същото МПС с правилно посочен и в нея рег. № ***А. Предоставил е сам при проверката личната си карта и трудов договор с лизингополучателя на МПС, който е негов работодател, както и СРМПС част II за точно това процесно МПС марка „****“, с рег. № ***А, а не за някое друго. Не на последно място жалбоподателят след измерване на МПС върху издадения *Кантарен билет № 2119/20.10.22г.*, издадена от техн. средство електронна взна DFW-KR с № 118844 – л. 5 от делото сам и

собственоръчно, със син химикал, е изписал своите име и фамилия, целия точен и правилен регистрационен номер на измереното при проверката МПС - № ***A и след това сам се е подписал на същия билет отдолу.

Административнонаказателната отговорност на жалбоподателя е ангажирана на основание чл. 53, ал. 1 от ЗП, съгласно която разпоредба с глоба от 1 000 до 5 000 лева, ако деянието не представлява престъпление, се наказват физическите лица, нарушили разпоредбите на чл. 25, чл. 26, ал. 1, т. 1, букви „в" и „г", т. 2, ал. 2 и ал. 5 и чл. 41 или които извършат или наредят да бъдат извършени дейностите, описани в т. 1 до т. 6. Цитираната разпоредба съдържа шест точки и административнонаказващият орган е посочил, че наложеното на жалбоподателя наказание е именно по т. 2.

По отношение на измервателните уреди ползвани от контролните органи при проверката е установено безспорно от събраните писмени и гласни доказателства, че са от одобрен тип и са годни, тъй като са преминали надлежни технически проверки съгласно Закона за измерванията. В този смисъл виж и *Решение от 21.02.2020г., по КАНД №4/2020 г. на АС-Кюстендил*.

Към датата на извършване и установяване на процесното нарушение техническо средство е от одобрен тип (съгласно разпоредбата на чл. 30, ал. 5 от ЗИ), преминало както първоначална, така и периодични последващи проверки за съответствие с одобрения тип. Техническото средство - ролетка с идентификационен № Р 05 е калибрирано, видно от представените удостоверения на немски език с превод.

Видно от приложения по делото АУАН, жалбоподателят е санкциониран за допуснато нарушение по чл. 53, ал.1 от ЗП във вр. чл. 26, ал. 2, т.1, б. „а" от ЗП, а именно осъществяване движение на извънгабаритно /тежко/ пътно превозно средство, без разрешение, издадено от администрацията управляваща пътя. В хода на делото и от събраните писмени доказателства, които кореспондират с показанията на разпитаните свидетели, надлежно приобщени по делото, се установява по безспорен начин, че жалбоподателят с поведението си виновно и умишлено е осъществил описаното в акта и НП административно нарушение. Жалбоподателят не представи никакви доказателства, които да опровергават събраните доказателства относно фактическото извършване на нарушението по чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а"от ЗП, което съдът приема за безспорно установено и доказано.

Съдът приема, че жалбоподателят в качеството си на водач на процесното тежко ППС е годен субект на нарушението. Вярно е, че съгласно чл. 11 от Наредба № 11/2001 г. на МРРБ, лицата, които извършват превозите, носят отговорност за движението и съпровождането на извънгабаритните ППС. Съгласно същата наредба /чл. 37, ал.1, т.1/ и съгласно Закона за пътищата обаче, водачът на извънгабаритно или тежко ППС също е субект на административно-наказателна отговорност за нарушение по чл. 26, ал. 2 от

ЗП, независимо от това образувано ли е административнонаказателно производство и ангажирана ли е отговорността на превозвача.

Според настоящия съдебен състав не се касае за нарушение, което може да бъде определено като „маловажно“ с оглед липсата или незначителността на настъпилите вредни последици и на други смекчаващи обстоятелства, сравнено с обикновените случаи на административни нарушения от този вид. Надвишаването на нормите на Наредбата винаги повишава рисковете относно безопасността на движение, повреждане и преждевременно износване на пътната инфраструктура. Именно затова законът въвежда изискване движението на ППС по пътищата с параметри надвишаващи нормите на Наредбата да се допуска по изключение за неделими тежки или извънгабаритни товари и то само след издадено разрешение (разрешително или квитанция за платени пътни такси) за дейност от специалното ползване на пътищата, което се издава при определени условия и за всеки отделен случай, с определен срок, за определен маршрут, след заплащане на пътна такса. Всичко изложено мотивира съда да приеме, че събраните доказателства са достатъчни за несъмнен извод, че на посочените дата и място Р. С. е осъществявал движение на извънгабаритно - тежко пътно превозно средство по смисъла на §1, т.1 от ДР на Наредба № 11/03.07.2001 г. за движение на тежки и/или извънгабаритни ППС на МРРБ, респ. извънгабаритно по см. на чл. 2 на наредбата, без разрешение (разрешително или квитанция за платени пътни такси) издадено по реда на раздел IV на Наредба № 11 от 03.07.2001 г. на МРРБ от администрацията управляваща пътя (АПИ) за дейност от специално ползване на пътищата, поради което законосъобразно е ангажирана отговорността му по административнонаказателен ред.

Санкционната разпоредба на чл. 53, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата предвижда, че физическо лице, нарушило разпоредбите на чл. 25, чл. 26, ал. 1, т. 1, букви „в“ и „г“, т. 2, ал. 2 и ал. 5 и чл. 41, се наказва с глоба от 1000 до 5000 лева, ако деянието не представлява престъпление. В конкретния случай на жалбоподателя е наложена глоба в размер на 3 000,00 лева, който е над средния и по-близък до максималния отколкото до минималния такъв. Съдът обаче не споделя доводите на АНО за налагане на наказание над минималния предвиден в закона размер от 1000 лева. Липсват мотиви в НП за отчетени допълнителни отегчаващи отговорността обстоятелства извън съставомерните такива. Същевременно явно не е отчетено в необходимата степен обстоятелството, че за жалбоподателя това е първо по ред такова административно нарушение. Ето защо, АНО е следвало да определи наказание съответно на минимума предвиден в закона. Законодателят е отчел обществената опасност на подобен вид деяния, като е предвидил относително висок праг на минималното наказание от 1000 лева, който в случая според съда може изцяло да постигне целите на наказанието регламентирани в чл. 12 от ЗАНН. Поради това, НП следва да се измени и размерът на наказанието да се редуцира от 3000,00 лева, на „глоба“ в размер на 1000,00 лева.

Предвид изложеното и на основание чл. 63, ал. 7, т. 2, вр. с ал. 2, т. 4 и

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 7949/17.11.2022 г. издадено от Началник отдел „Контрол по РПМ“, към Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при Агенция "Пътна инфраструктура" - гр. София, оправомощен съгласно Заповед № РД-11- 246/31.03.2022 г., на Председателя на УС на АПИ, с което на жалбоподателя **Р. Д. С.**, с адрес: гр. ***, с ЕГН: *****, на основание чл. 53, ал.1 от ЗАНН и по чл. 53, ал. 1, т. 2, от Закона за пътищата (ЗП), е наложено административно наказание „глоба“ в размер на **3 000,00 лв. /три хиляди лева/**, за нарушение по чл. 26, ал. 2, т. 1, б. "А", пр. 2-ро от ЗП във вр. с чл. 8, ал. 1 и ал. 2, вр. с чл. 37, ал.1, т.1, пр. 1-во от Наредба № 11/03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки пътни превозни средства, като **НАМАЛЯВА** размера на наложеното наказание „глоба“ от 3000,00 лева на **1000,00 лева**.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Административен съд – Кюстендил, на основанията предвидени в НПК и по реда на Глава XII от АПК.

Съдия при Районен съд – Дупница: _____